

جنبش دانشجویی ۱۶ آذر روز مقاومت

هم میهنان ، دانشجویان گرامی:

در چنین روزی در ۵۴ سال پیش جوانان آرمانخواه میهن هواداران مصدق که از شبیخون عوامل بیگانه به حریم دانشگاه سخت خشمگین بودند سینه های پرمهر خود را که سرشار از عشق به آزادی و استقلال ایران بود سپر گلوله های مزدوران کودتاچی ها قرار دادند و خون پاک سه دانشجوی دانشجو دانشکده فنی **مصطفی بزرگ نیا** ، **مهدی شریف رضوی** و **احمد قندچی** درخت تناور ولی آسیب دیده جنبش ملی ایرانیان را آبیاری کرد . از آن هنگام فصلی نو در رزم بی امان فرزندان میهن پدید آمد و آن روز را که طلایه داران روشنائی در برابر یورش ددمنشانه ی قراولان تاریکی بپا خاستند ، **روز ایستادگی خونین دانشجویان نام گرفت** و این روز و روزهای یکم بهمن و هیجدهم تیرماه سال ۱۳۷۸ از درخشانترین جلوه های رویارویی با سلطه و سلطه گری شد و فرصت ستیز برای درهم شکستن جو اختناق در راستای یاری رسانی به پیکارهای رهایی بخش ملی.

هم میهنان ، امسال در شرایطی ما مصادف با ۱۶ آذر می شویم که تمامی ارزش های ملی این کانون های نگهداشت استقلال و آزادی آماج تهاجم واپسگرایی به زشت ترین شیوه ها قرار گرفته است به گونه ای که از یکسوی شاهد تدوام رویکردهای حذفی دولت به جریانات مستقل به ویژه در حوزه دانشجویی ، فرهنگیان ، زنان ، کارگران و کارمندان هستیم ، ادامه بازداشت دانشجویان فعال ، احضار به کمیته های انضباطی ، صدور احکام سنگین محرومیت ، توقیف نشریات همه و همه نشانگر اراده ی جدی در ساختار قدرت است که با تمام توان برای خاموشی هر صدای اعتراضی در دانشگاه های کشور تلاش می کند . از دیگر سوی در ادامه ی بحران آفرینی های خود به سرعت به سوی جنگ به پیش می تازد و بی توجه به خطرهای فراوانی که کشور را تهدید می کند ، می کوشند با دست آویزی چون جنگ هرچه بیشتر به نظامی کردن ساختار قدرت خود بیفزایند و توجیهی برای افزایش سرکوب چهره ها و گروه های منتقد و نیز فرار از پاسخگویی به مطالبات اقتصادی (گرانی سرسام آور و تورم روز افزون) ، اجتماعی و فرهنگی مردم بیابند و برای نیل به مقصود ، اجرای سیاست حکومت برپایه وحشت افزایی در دستور کار قرار گرفته است .

هم میهنان آنگاه که جامعه در اوج نابسامانی و تباهی اجتماعی قرار گیرد و فضای اندیشه حتی در مراکز علمی و آموزشی بسته و بسته تر شود پیامدهایی چون فرار مغزها ، رشد بیکاری اعتیاد ، افزایش سرخوردگی اجتماعی آنهم در زمانه ای که ایران روزگار سخت و حساسی را می گذراند به جای دعوت به اتحاد ، رفع تبعیض ، هم بستگی ملی به تاراندن مردم و بگیر و ببند جوانان می پردازند و در چنین شرایطی سیاست های ارتجاعی استعمارگران نیز در منطقه در ادامه ی مواجهه گریزناپذیر با رژیم سیاسی نامتعارف ایران و تحمیل تحریم های سنگین اکنون به مرحله هراس انگیز حمله ی نظامی چنگ و دندان نشان می دهد . دولت هم به جای روی آوردن به تامین منافع ملی ، خود را هر روز از ترس مار غاشیه (غرب) به دامان عقرب جزار (روسیه) نزدیک می کند و غافل از تاریخ مستند ۱۵۰ ساله و روابط خصمانه روس ها در بزنگاه های حساس تاریخی با ایران است .

حزب ملت ایران، تنها راه برون رفت از این مخمصه را **نه** سرکوب دانشجویان ، زنان کارگران و اعمال تبعیض های ناروا نسبت به اقوام ایرانی و به گیر و به بند کشیدن آنان می داند و **نه** در همسویی با کشور هایی که فقط به دنبال منافع خود هستند همچون روس و ونزوئلا و بلکه در استقرار حاکمیت ملی و مردم سالاری و اجرای عدالت اجتماعی می داند . کاربدستان جمهوری اسلامی باید بدانند که نمی توان اندیشه را به بند کشید که حقانیت هر نظام سیاسی در تحقق خواسته های ملی ، برابری کامل شهروندان و فضای باز سیاسی برخوردار از ایمنی قضا می باشد و بس .

درود بر دانشجویان مبارز ایران

پیروز باد ملت

برچیدن زندان سیاسی یک خواست ملی است

دبیرخانه حزب ملت ایران

تهران ۱۶ آذر ۱۳۸۶